

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hoorden we in het evangelie
dat we moeten vergeven.

Niet zevenmaal.

Maar zelfs zeventig maal zevenmaal.

Prachtige woorden.

Maar toch!

We kunnen wel mooi over vergeving spreken,
maar weten wij eigenlijk nog wel wat zonde is?

Als ik u zou vragen om eens op een briefje
vijf zonden van u zelf op te schrijven,
zou u dat lukken?

Ik zal u eerlijk zeggen:

Ik zou er moeite mee hebben.

Vind ik mijzelf dan zo perfect?

Nee, helemaal niet.

Maar om iets specifiek zonde te noemen,
dat zijn we niet meer zo gewend.

Dat doen we niet meer zo gemakkelijk.

Ja, grote zonden blijven altijd hetzelfde.

Stelen, iemand doden, dat zijn duidelijke zonden.

Maar met kleine zonden wordt het al een stuk moeilijker.

Want, laten we maar eerlijk zijn
er zijn in onze tijd toch ook wel heel veel dingen veranderd.

Vroeger noemden we heel veel dingen zonde.

En nu kijken we daar toch weer anders tegen aan.

En ik denk dat de meesten van ons

dat ook wel als een stukje bevrijding hebben ervaren.

We hadden vroeger misschien ook wel heel erg veel regeltjes.

En daar kwamen dan ook nog allerlei angsten en schuldgevoelens bij.

Dit mag niet en dat mag niet.

Zouden wij nog wel terug willen naar die tijd
waarin zo veel dingen zonden werden genoemd?

Maar als we het begrip zonden hebben afgeschaft,
dan verdwijnt ook het begrip vergeving!
En het eigenaardige is dat ik merk dat veel mensen
dat wel weer jammer zouden vinden.
We willen wel de zonde afschaffen,
maar niet de vergeving.

Daarom wil ik met u toch nog eens kijken naar dat begrip zonde.
Oké, als we niet zo gemakkelijk
zonden in ons zelf kunnen vinden,
dan maak ik de vraag wat makkelijker!
Kunt u vijf zonden opschrijven van anderen?
En ik denk dat we dan veel sneller een lijstje kunnen invullen.
Bijvoorbeeld als iemand je onbeschoft heeft behandeld.
Of als iemand achter je rug negatief over je heeft gesproken.
Of als iemand je overslaat en je totaal niet ziet staan.
Bij een ander weten we veel sneller wat zonde is.
Maar nogmaals, om in ons eigen leven de zonde te herkennen,
dat is niet zo gemakkelijk, zeker niet in onze tijd.

Ik denk dat het daarom voor ons tegenwoordig beter is
om eerst weer eens wat uitvoeriger over vergeving te spreken
en dan pas over zonde.

Er was eens een oudere vrouw
die mij vroeg om te mogen biechten.
En toen ze in de biechtstoel zat zei ze:
"Ach, pastor Verhaegh,
ik ben eigenlijk te oud om nog te kunnen zondigen!"
Mooi, hè.
"Maar," zei ze, "ik vind altijd het zo heerlijk
om de vergeving te mogen ontvangen."
Ik moest inwendig een beetje lachen.
Maar tegelijk kon ik haar ook zo goed begrijpen.

Wel, de bedoeling van mijn preek is dan ook niet
om ons weer bang te maken.
Of om ons onder de druk van de zonde te plaatsen.
Maar precies het tegenovergestelde.

Om onze aandacht te richten op vergeving.
Niet zeven maal, maar zeventig maal zeven, zegt Jezus zelfs.

Maar dan nu toch één vraagje:

Als u nu hoort dat God u zo graag wil vergeven,
zouden er dan toch misschien zonden bij u kunnen opkomen,
die u graag vergeven zou willen zien!

Misschien niet zulke grote zonden.

Maar gewoon kleine zonden?

Kleine zonden waarvan u ook niet zo precies weet
of het nou wel echt zonde was of niet.

Maar als er dan toch vergeving is,
dan toch maar graag vergeving voor de zekerheid.

Bijvoorbeeld:

"Ik heb toen dit of dat gezegd.

Ik bedoelde het wel goed.

Maar misschien was het toch wel fout."

Weet u, die kleine zonden wil God ook zo graag vergeven.

En die vergeving van God kan op zoveel manieren gebeuren.

We kunnen Gods vergeving ontvangen, gewoon in ons gebed.

Ik zou bijna zeggen, onder vier ogen met God onze Vader.

En in de Mis mogen we ook op een hele bijzondere manier

Gods vergeving ontvangen.

Wij mogen dan de Heilige Communie ontvangen.

Brood en wijn, Lichaam en Bloed van Christus.

En dan spreekt Jezus deze woorden over de wijn:

"Dit is mijn Bloed dat voor u en alle mensen
wordt vergoten tot vergeving van de zonden."

Heeft u daar ooit wel eens bij stil gestaan?

Jezus gaf zijn Bloed aan het kruis op Golgotha
voor de vergeving van onze zonden.

Als wij zo de Heilige Communie ontvangen
dan ontvangen we op een heel bijzondere wijze
die vergeving van onze zonden.

En dan tenslotte hebben wij in de katholieke kerk
ook nog het sacrament van de Biecht.
Ik begrijp heel goed dat de meesten van ons
daar nog vreselijk veel moeite mee hebben.
Ik zal u eerlijk zeggen: dat had ik ook.
Maar ik moet u ook eerlijk zeggen,
als vergelijking:
Soms ben je ziek en voel je aan,
dat het toch maar beter is om even naar de dokter te gaan.
Hopelijk valt het allemaal wel mee, maar toch, voor de zekerheid.
Dat doet mij een beetje denken aan de Biecht.

En tot slot: Jezus zegt dus in het evangelie van vandaag:
Vergeven, niet zeven maal, maar zeventig maal zeven maal
En als je die vergeving in je hart hebt ontvangen,
dan zul je ook vergevingsgezind zijn ten opzichte van anderen.
En dat is nou precies wat Jezus ons wilde leren
in het evangelie van vandaag.
Amen.